

Posudek bakalářské práce

Martin Palma: *Zahraniční vojenské mise AČR a postoj politických stran k jejich vyslání*

Předkládaná bakalářská práce Martina Palmy se zabývá aktuálním a v odborné literatuře málo zastoupeným tématem postojů českých politických subjektů k vysílání vojenských misí Armády ČR do zahraničí. Autor si klade za cíl zodpovědět dvě výzkumné otázky. První se týká povahy postojů politických stran k zahraničním vojenským misím a údaje jsou vzaty z analýzy volebních programů. Druhá výzkumná otázka týkající se vysvětlení pozitivních/negativních postojů vůči misím je jistě ambicióznější, neboť autor na ni chce odpovědět pomocí diskursivní analýzy. Autor nejprve podává přehled vojenských misí od počátku nového tisíciletí do současnosti (Kosovo, Mali, Afghánistán, Pobaltí), přičemž si také všímá jejich právního zakotvení v ústavním pořádku ČR a jejich místu v celkové obranné strategii ČR. Čtvrtá kapitola práce pak představuje analytickou část práce, kdy se autor nejprve dostává k postojům politických stran k misím obecně, aby následně rozebral rétoriku politických subjektů během jednání PS Parlamentu ČR, kdy se vyslání jednotlivých vojenských misí schvalovalo.

Text práce je logicky strukturován a jednotlivé části na sebe dobře navazují (i když některé části práce jsou zbytečně „rozkouskovány“ na velice krátké podkapitoly). Práce je psána čtivým jazykem, kterému se však místy nevyhnuly překlepy a jiná pochybení jazykového charakteru. Autor pracuje s dostatečným množstvím primární i sekundární literatury a dal si jistě mnoho práce se sledováním parlamentních diskusí ohledně zahraničních misí. I když se nejedná o závažnou výtku, je třeba zmínit, že autor na řadě míst nesprávně cituje internetové zdroje, kdy navíc tak dlouhé odkazy v závorkách (celý hyperlink) působí v textu rušivě. V ostatních případech je poznámkový aparát používán správně.

K textu mám následující obsahové výhrady:

- a) Přestože autor na počátku textu tvrdí, že bude využita diskursivní analýza, nic takového v práci de facto nenacházíme. Diskursivní analýza a její použití v textu není řádně vysvětleno, popis v metodologické sekci nemá ani jednu celou stranu a v analytické části práci nejsou jednotlivé diskurzy náležitě identifikovány a osvětleny. Navíc diskursivní analýza mající své kořeny v post-positivismu má docela jiné místo v politologickém výzkumu, než jak jí rozumí autor (tj. ne každý rozbor politické debaty či rozhodování je diskursivní analýzou).

- b) První výzkumná otázka se zdá být nadbytečná. Větší smysl by dávalo nechat pouze druhou z autorem uváděných výzkumných otázek, neboť informace shromážděné k zodpovězení první otázky jsou zcela deskriptivního rázu, jako otázka samotná. Naopak druhá otázka je zcela jistě analytická a z výzkumného hlediska jistě zajímavější.
- c) I když práce není nijak výjimečně krátká, přesto v zásadních pasážích trpí přílišnou stručností, kdy části deskriptivní ubírají místo těm tolik potřebným analytickým. Zejména v kapitole čtvrté je text rozdělen do řady podkapitol, které jsou ale častokrát příliš krátké, než aby mohly podat uspokojivé vysvětlení. To se týká například vysvětlení postojů politických stran k misím, nebo právě zásadní části rozebírající diskuse na půdě Sněmovny, které jistě mohly být podrobnější a mohly zapojit více primárních zdrojů. Mezi politickými programy politických subjektů a jimi prosazovanými názory je samozřejmě výrazná spojitost, a je proto s podivem, že autor tomu nevěnoval více prostoru. Naproti v práci figurují části (zejména přehled politického vývoje ČR se zbytečnými grafy), které mohly být vypuštěny a nijak by to cílům práce neuškodilo.
- d) Závěr práce je neuspokojivý a uspěchaný, neboť přehledně nekomentuje dosažených výsledků bádání.

Výše zmíněná místa a aspekty práce jsou jistě problematická, to nic ale nemění na tom, že Martin Palma podle mého názoru splnil požadavky kladené na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci. Proto jím předkládaný text doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 12. 8. 2021

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.